

“รู้้งทำตั้งนานแล้ว”

โดย...นพ.พรเทพ พงศ์ทวีกร จักษุแพทย์ และผู้เชี่ยวชาญด้านจอประสาทตา

ใครจะคิดว่าใจกลางกรุงเทพมหานคร เมืองหลวงของประเทศที่มีโรงพยาบาลขนาดใหญ่ รายล้อมเต็มไปหมดยังมีผู้ป่วยตาบอดจากต้อกระจกอยู่อีก

คุณยายท่านนี้อายุ 74 ปี มีรูปร่างผอมมาก ผมเผ้ารุงรัง ยายเดินเข้ามาตรวจกับผมในสภาพตาเหม่อลอย ต้องมีคนพยุงเนื่องจากตามองไม่เห็นทั้ง 2 ข้าง หลังจากได้ซักประวัติก็ต้องแปลกใจมากกว่า คุณยายอาศัยอยู่ที่สะพานควาย ย่านความเจริญของกรุงเทพฯ ทำไมจึงปล่อยให้ตัวเองใช้ชีวิตตาบอดจากต้อกระจกมานานหลายปี ผมได้แต่เก็บความสงสัยไว้ในใจ และได้ให้ยายไปวัดเลนส์และเตรียมตัวผ่าตัดต้อกระจกหลังจากผ่าตัดได้ 1 สัปดาห์ ผมได้พบกับคุณยายอีกครั้ง คราวนี้คุณยายตรงมาหาผมโดยไม่ต้องมีใครจูง ใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส หวีผมเรียบ พร้อมกับยื่นกล่องซาลาเปามาให้ผม ผมนึกในใจยายมองเห็นแล้ว วันนี้จึงได้ถามญาติที่พามาว่า ทำไมจึงปล่อยให้ยายต้อง ทรมานจากการตาบอดมาหลายปี ได้รับคำตอบจากญาติว่า ยายเข้าใจว่าตัวเองอายุมากใกล้ตายอีกไม่นาน จึงไม่อยากผ่าตัด แต่ผิดคาดยายอายุยืนและยังแข็งแรงดี ส่วนต้อกระจกเป็นมากขึ้นตามอายุจนในที่สุด ทำให้ยายตาบอด ผมหันไปถามยายว่าเป็นยังไงบ้าง ยายรีบตอบอย่าง รวดเร็วว่า “รู้้งทำตั้งนานแล้ว”

ในสังคมไทยมีคุณตา คุณยายอีกจำนวนมากที่คิดแบบคุณยายท่านนี้ แล้วปล่อยให้ตัวเองต้องทรมานจากตาบอดหลายปี ลองคิดดูเรามองไม่เห็นแค่ 5 นาที ก็รู้สึกกระวนกระวายแล้ว อย่าปล่อยให้ญาติผู้ใหญ่เราต้องอยู่อย่างทรมานเลยครับ

